

PRVNÍ SNÍMKY LVICE

Po příjezdu ze Švýcarska se lvice Ayo k představení olomoucké veřejnosti prozatím příliš nemá. První dny pobývala v zázemí, včera se osmělila prozkoumat vnitřní ubikaci, dnes vzala zavděk jejím vrchním patrem, a tak bylo možné ji spatřit alespoň částečně. Přinášíme její první snímky, ačkoliv si na ty „lepší“ musíme ještě chvíli počkat. „*Nechceme nic uspěchat, je jen na ní, kdy sleze dolů a návštěvníkům se ukáže v celé své majestátnosti,*“ uvádí zooložka Ing. Jitka Vokurková.

CHOV V ZOO OLOMOUC

Chovných berberských lvů je málo a příbuzenských vazeb mezi nimi příliš mnoho, proto je sestavení chovného páru velmi obtížné. V současné době bychom v chovatelských institucích Evropy našli kolem **80 jedinců, ve světě pak 179. Zoo Olomouc do záchrany populace berberského lva přispěla 20 jedinci, má tedy doslova lví podíl na záchraně jeho populace.** Historicky první lvi berberští přijeli do Olomouce v roce **1979.**

OBECNÉ INFORMACE

Lev berberský se vyskytoval na **území severní Afriky od západního Egypta až po Maroko**, na rozdíl od jiných poddruhů neobýval otevřené savany, nýbrž **rokliny a horská údolí**. Nejdéle se udržel v pohoří Atlas, podle něj se mu dříve také říkalo lev atlaský. **Počátkem čtyřicátých let 20. století byl v přírodě vyhuben** a dlouho poté se považoval za úplně vymizelého i v zajetí. V 70. letech minulého století bylo ale zjištěno, že poslední zástupci poddruhu přežili v soukromé zoo (menažerii) **marockých králů**. Tento lvinec se později stal základnou pro zoo v Rabatu. Odtud se v 70. letech dostalo 22 těchto lvů do 7 zoologických zahrad světa, včetně Dvora Králové.

Pokud je lev králem zvířat, potom je lev berberský králem králů. Jedná se o **největší poddruh lva**. Dospělý samec tohoto poddruhu mohl dosahovat hmotnosti **více než 250 kg, výjimkou nebylo ani 300 kg**. Afričtí lvi oproti tomu málokdy váží přes **200 kg**. Je to jediná kočkovitá šelma, u které se vyskytuje výrazný pohlavní dimorfismus (hřívá samce) a která **žije a loví ve smečkách**. Vzhledem k tomu, že v severní Africe nebylo tolik lovné zvěře, žili berberští lvi ale spíše samotářsky nebo v párech. **Při lovu bývají aktivnější samice**, při konzumaci potravy mají přednost samci. **Lovili zde jeleny berberské, prasata, paovce hřívnaté, gazely atlaské i domácí ovce a kozy. Hladový lev dokáže spořádat na posezení přes 30 kg masa.** Mezi charakteristické znaky berberských lvů patří tmavá a hustá hřívá. Delší srst jim sloužila k ochraně před chladem, v pohoří Atlas v zimě klesají teploty i pod bod mrazu. Lvi mají dokonalou schopnost **vidět ve tmě, asi 6 - 7x lépe než člověk**.

Samec lva se dokáže **pářit se samicí až 40x denně**. Samice porodí mláďata někde v úkrytu a o samotě, ke smečce se vrací, až když jsou lvíčata stará 6-8 týdnů. Předci lvů byli pravděpodobně skvrnití, i dnes se mláďata rodí s tzv. kotěcí kresbou, kdy jsou skvrny na srsti u nich dobře viditelné. Tato kresba většinou mizí během několika měsíců, později začíná pouze samcům pomalu růst **hřívá**. Ta roste cca do věku 5 let a svědčí o jejich **dobrém zdraví a stáří**.

ZAJÍMAVOSTI

Vyhubení lva berberského započali už Egypťané, později Římané, kteří ho používali při gladiátorských hrách. **Dekadentní Římané předhazovali křesťany hladovým lvům.** Císař **Július César** údajně používal na jedno své představení až **400 lvů**, jeho rival **Pompeius až 600**. Při takovéto poptávce se museli **dovážet lvi z Afriky a z Asie**. **V bibli se lev objevuje 154krát** a co je zvláštní, je to **nejčastěji zmiňované zvíře této knihy**.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325